

Opusculum ex florib^z scriptura-
rum collectum De arte moriendi
predicatum Missne per licenciatū
Valentīnum Anno. lxxxvij.

Hann 15265

Bibl. Jag.

awaga! harty pomieszane

Ulti multa sciunt Et semetipso nesciunt
aut Herni hardus in principio suarū me-
ditacionū Hec verba nō modo apud sim-
plices Verum etiam apud eudentissimos.
approbata inueniunt Ipse namq; vene-
rabilis Hoecius iam sanctus Seuerinus in suo cōsolatō
philoso. interrogatus an se nosceret esse hominem. et
quid esset homo. Respondit homo est aīal rōnale morta-
le. et id me esse cōfiteor et nō hilplus Ecce nouit se ad vi-
tam mortale. que corporis est. et ignorabat se ad vitam
imortalem que anime est Quid mirū si tales plus intenti-
sūt circa temporalia quam eterna q̄ir vite corporis neces-
saria respicunt Et vitam anime nō intelligunt. bestiarum
more. De quibus idem Hoecius d̄ sūmo homo. yehemē-
ter exclamat dicens. Ne vobis qui d̄ numero bestiarū cō-
putati estis Qui vitam pecudū eligitis. et qd̄ in vobis di-
uinū est. scz animā. negligitis. qd̄ deterius ē brūc. Unde
Lan. pūmo. Signoras te o pulcherrima inter uitierēs
sūt verba sponsi ad animā fidēlem Abi post vestigia gre-
gum tuoz Vbi Herni. homo se ignorans est bestialior pe-
cute. quia ceteris animalib⁹. sese ignorare a natura est
hominib⁹ aut ex vicio venit Utinaz tales saperēt. et sal-
tem se mortales intelligerent. et nonissima pūderēt Si
cūt scriptum est. memorare nouissima. et in eternū non
peccabis. ecclesiastici. viij. Nā tēpla sarea marmorea ac
ferro solidata. corrīdie ruere vidēt et se nūquā putant
mortuuros. Nos sicut hōies moriemini. ait pp̄pheta quod
ad disciplinaz p̄tinet nō ad presūpcionez Agnosce ergo
homo te ipsū. qd̄ es et qd̄ cito eris. Bodie viuis et cr̄s for-
te morieris Laudabilius es dicit Hugo Si teipsuz ag-
noscis. quaz si te neglecto cursus siderum vires herbarū
cōpleriones hominū naturas animaliū celestūq; terres-
trīū sciāz habeas Et licet omnis sciencia bona est Dicit
Herni. super Lan. tamen tu qui tuam salutē operari
pro breuitate temporis fistinas ea prius scire curato que

Dimitio: 32

p6 8j

Enti jo dīr & hōde
et tebe morier
Epis: 22 Cōmedij & Cōm
et tebe morier
1 March: 2 Gloria cōfētē
et tebe morier
Cor: 13 13 & Cōfētē
et tebe morier

untur et videntur mala que tendunt ad ruinam nec in
rum quia quod antiquatur et senescit prope interitum
est. Ad hebre. viij. Vnde Julianus in suo prenóstacio
ne. li. i. Si in habitaculo tuo parietes vetustate imita
rent tacta desuper. tremerent domus. Ita fatigata et ru
inam proximam. minaretur. nonne omni celeritate mi
grares mundus iam mutat et ruinam sui non senectute
rerum sed suis propinquitate. testatur Hec ille Et apo
stolus Nam dum dixit nos sumus in quos fines secu
li deuenient. Item mundus est mare periculosis. Ec
clesiasti. xluij. Qui nauigant mare. narrat pericula. Si
omne quod est in mundo. aut est concupiscécia oculorū
aut concupiscécia carnis. aut supbia vite. i. Johānis ii.
Et ad quodcunqz manum porrereris erit mors in illo.
et qui hēc diligit peribit in illis. Vnde Bernhardus pe
ricitatur castitas in deliqz. humilitas in diuincz. pietas
in negocz. veritas in multiloquio. et caritas in hoc ne
qm̄ seculo Qui ergo querit munduz dicit socrates est si
cūt mare intrans. de quo si euaserit. dicitqz se exposuit
fortune et si perit. dicit qz seipsum decipit. Hec ille ha
bet hoc mare sūrenas cantantes venite fruamur bonis
in Juuentute Coronemus nos rosis rē. Et illud ysaye
xxij. Commedamus et bibamus. cras enim moriemur
Tercio mundus est amicus fallax et dolosus. quia dili
git in prosperis. et odit in aduersis. Vnde Salomon.
Multi colunt personam potentis et sunt amici dona tri
buentis. fratres hominis pauperis oderunt eum prouer
bio. xix. Et iterum proxim⁹ suo pauper odiosus est. ami
ci vero diuitium multi. puerbi. riuij. Eciam mundus di
lit propter bonum utile. et delectabile cessantibus hijs
cessat amicitia. ix. Ethicorū Omni aut tempore diligit
qui verus amicus est. proverbiorū. xvij. Socrates mun
dus inquit deserentem absoluit in ostendendo sibi suam
mutacionem. et querentem decipit prestando. aliquam

delectacionem. demū ad ultimam amaritudinē intēdit
Hoc Seneca considerans epistola. vtij. Ad lucillum di-
cit Rectum iter quod sero cognoui. et lassus errando
alij demonstro clamō. virate que vulgo placent que
casus tribuit ad omne fortuitum bonum suspiciosi et pa-
uidi. subsistite nam fera et pīscis aliqua specie oblectan-
te decipitur. munera esse putatis et insidie sunt. Hec il-
le 10 quam multi hec minime aduentunt. sed in prospe-
ris secure gaudent. non attendentes scriptum. qm̄ crea-
ture dei in odium facte sunt. et in temptationem anime
hominum. et in mustipulam pedibus. insipiencium Sa-
piencie. xiij. et iterum prosperitas stultorum perdet eos
prouerbi. pmo Et ps. xv. Latet a latere tuo mille et de-
ce milia a derris tuis id est qn̄ aduersitate perdūt mille
tunc in prosperitate perduntur decez milia dicit Hern-
hardus. Nolite ergo diligere mundū et ea que sunt in
mūndo. i. Johannis ij. Qui enim mundū et ea que mū-
di sūt diligūt. p facto bñ mori non sciunt. quia difficile
possessa derelinquunt. O mors dicit sapiens. quam ama-
ra est memoria tua homini habenti pacem in substancijs
suis. cuius vie directe sūt in omnibus et adhuc valēti cibū
accipe eccl. xli. bene autem mori ē libent mori. vt ē pate-
bit Amicicia etiā huij mudi ē inimica deo et q voluerit
esse amicus huius seculi inimicus dei cōstituitur Jaco-
uij. Sz amicus mudi pbat. qui gaudet de prosperis mū-
di et dolet de aduersis. quia dicit phūs ij rethorice Ami-
cus congaudet de bonis et dolet de malis sui amici.
Sic qui videt diversas plagas mundi ut sunt famē.
pestilencia. Gladius. persecucio et cetere angustie. que se-
cundum euangelium annunciant finem mundi et ap-
propinquacionem regni dei Mathei. xxiiij. de quo ami-
ci dei gaudent. et amici mundi tristantur. Vnde Grego-
li. Omeli. Omelia i. Absit ut fidel. quisq; dñi videre
desiderat d mudi pcussiōibus. lugeat quem finiri eisdem

suis percussionibus. non ignorat. q̄ ergo appropinquāte
mundi fine non gaudet amicum se illius esse testatur.
atq; per hoc inimicus dei esse conuincet. Sed absit hoc
a fidelium cordibus absit ab his. qui et esse aliam vitā
per fidem credunt. et etiam per operationem. diligunt.
ex mundi enim destruccióne lugere eorum est. qui radis
ces cordis in eius amore plantauerunt. qui sequentem
vitā nō querunt. qui Illam neq; esse suspicantur. Hec
Grego. Item mundus quarto est hospes mendac. et fla-
giosus quia aduenas ad modicum ditat. et honorat.
Et postea nudos et spoliatos abire permittit. Job. cit.
spoliauit me gloria mea et abstulit coronam Ecias. Job
primo Nudus egressus sum de vredo matris mee. et nu-
dus reuertar Similiter Salomon Sicut nudus egress-
sus est homo de vredo matris sue. sic nudus reuertetur
et nihil auffert secū d labore suo Ecclesiastes v. Alioq; tes-
tis est dauid dicens. ne timueris cū diues factus fuerit
homo et cum multiplicata fuerit gloria domus eius qm
cum interierit non sumet omnia neq; descendet cum eo
gloria eius. psal. xviij. et ita gloria eorum in confusione
qui terrena sapiunt. ad philip. iiij. Eciam mundus sibi
conuenientes colligit quos morientes statim de corde ex-
cludit dicente. propheta. obliuioni datus sum tanquam
mortuus a corde. psal. iij. tali amico adherere insipiecius
est. nisi autem deo adherere bonum est. quia Pater me-
us et mater mea dereliquerunt me. Dominus autem
assumpsit me psal. xxvi. Quid enim si diligenter atten-
dis sunt omnia mundana. nisi quedam sompnia vana.
et quid profuerunt suis amatoribus ex libro. Sapientie
Respondent dicentes Nos insensati Quid nobis pro-
sunt superbia et diuinarum iactancia. transierūt omnia
illa tanquam ymbra et tanq; nauis que pertransit aquā
fluctuante; cuius cū preterit nō est innenire vestigium aut
quis q̄ trāsuolat in aere. et ptoq; hoc nullū inuenit signū

itineris eius. aut tanquam sagitta in locum destinatum
sic nos nullum signum virtutis relinquimus. Hec dix-
erunt in inferno hi qui hic peccauerunt. Sapientie. v.
Attendite igitur queso. ubi sunt principes genitum qui
dominati sunt super bestias terre. qui aurum et argentum
thezauris auerunt. qui ciuitates et castra exstruxerunt. q
reges et regna bellando deuicerunt. ubi sapiens. ubi scri-
ba. ubi inquisitor huius seculi ubi Salomon sapientissi-
mus. ubi Absolon speciosissimus. ubi Sampson fortissi-
mus. ubi Alexander potentissimus. ubi Aswerus glo-
riosissimus. ubi cesares potentissimi. ubi reges et princi-
pes incliti. quid profuit illis in amnis gloria breuis leticia
mundana potencia magna familia carnis voluptas.
Concupiscentiarum suauitas. ubi risus. ubi iocus. Ubi
leticia. ubi iactancia. ubi arrogancia. ubi generositas
sanguinis. ubi pulchritudo corporis. ubi elegancia. ubi
predia. ubi pallacia. omnia et hoc seculo tanquaz aque
deslixerunt Fuge ergo tu fuge mundi leticiam. que fuit
Augusti. Non est aliud nisi impunita nequitia scilicet lux-
uriari. ineibriari comedacionibus vacare vanitatibus
intendere. et p hys in hac vita nihil sustinere. sed in fu-
turum omnia seruare quo nihil infelicius erit.

Ecundū quod considerari oportet est presētis vi-
te calamitas. quia misera brevis et incerta Quā
misera est nouit sapientis industria. omni presens vita ni-
si labor et dolor et afflictio spiritus Labor in accōibus
dolor in passionibus et afflictio in temptaciōib⁹ Hern
bar. in sermone. de vigilia domini. quid enim hic nisi
labor et dolor comedere appetis. quia fames utrumqz
te cruciat labor est. sed quia fames grauior comedere nel-
cis esse labore. post m̄ vero fames repulsa fuerit Vide
si non grauius ducis comedere. quam esurire Sic se-
habent vniuersa sub sole. Licet pauci videntur sentire.

quomodo omnia videntur iocunda sustineri non possit
nisi vicissitudo et alterna requies interponeretur. nec
ad dolorem se natum dubitet. qui natus est in dolore. quod
prolis fletus iudicat et vagitus. Nunquid eciam sententia
hec vera est temptacio est vita hominis super terram
Job. vii. Temprat enim mundus suis blandicijs La-
ro delicijs Dyabolus suis malicijs. ubi sapiens timet et
declinat a malo. stultus autem transibit et confidit pro
verbio. xiiij. De miseria huius vite Augustinus de visi-
tacione in firmorum sic dicit Quis numerare posset pre-
fectis vite molestias. Esurire. Sitire. Agere. Calere las-
sari. re. innumerabilia Et ipsa consuetudine nobis do-
mestica. sed reueluimus que intra nos sunt Lupere A-
mare. Odire. Fornicari. re. Concludit Deniqz audaz
ter pronuncio. quia principium vite hominis inicium
dolorum fuere phi. Hec no ignorantes. quia in ortu pu-
erorum Lugebant in morte gaudabant hec signantes.
quia homo ad laborem nascitur. et ad Requiem mori-
tur. Hec Augustinus hinc Salomo. Ecclesiast. vii. Me-
lior est dies mortis die nativitatis. Hoc de homine epia-
no et iusto intelligendum est. Et et presens vita brevis.
quia homo natus de muliere breui viuens tempore Job
xiiij. Et breues dies hominis sunt Idem. xiiij. Et for-
te tibi non videtur. quia multos diu viuere certis. No-
mirum si granum sinapis solum in se magnum videtur
in comparacione montis parvum reputatur aut nihil. sic
vita presens in comparacione future. est sicut stipula an-
te faciem venti. An ignoras. em mille anni presentis
temporis apud dominum tamquam dies hesternia que prete-
runt psalmo. Ierix. Vita presens ventus cito transvo-
lans. Et nostrum vivere non est aliud nisi ad mortes tra-
sire. Unde Grego. vita mea nauigant simulis est. sive
dormiam sive vigilem. semper festinus vado ad mortes.
vita presens dicit seneca Epistola lxxvij. Si virtus mori

enid abest seruitus est vita non quam diu. sed quam be-
ne sit acta refert. Hec ille Hernbar. in meditacionibus
Cur istam vitam tanto tempore desidero in qua quanto
amplius viuo tanto plus pecco. et quanto vita longior.
tanto culpa grauior. quia seniores grauius peccant. quia
iunenes Vita presens stultis et peccatoribus dulcis est.
Sapientibus et iustis carcer est huius exemplum in euā
gelio de Symone qui cupiens mori accepit responsum
a spiritu sancto. non visurum se mortem. nisi videret
christum. quem cum vidisset orauit. Anno dimittis ser-
uum tuum domine. secundum verbum tuum in pace.
Luce. scđo. Augustinus in sermone de corpore et ani-
ma. O vita presens quam multos decipis. que dum fu-
gis nihil es. dum videris. umbra es. dum exaltaris sumus
es. dulcis es stultis. Sapientibus amara qui te diligunt
non te cognoscunt. qui te fugiunt. ipsi te intelligunt. alijs
te promittis longam. ut decipias. alijs breuem ut in de-
speracioe inducas. Hec Augustinus. Hinc psal. vanitas
omnis homo vivens Adrianus vide infra in fine. Est de
niq; presens vita incerta. quia nescit homo finem suum
sed sicut pisces capiuntur homo et hunc laqueo. Sic
capiunt homines in repero malo Ecclesiastes. ix. Nihil
enim certius morte et nihil incertius hora mortis Iudeo
saluator noster in euangelio multipliciter amonet nos
dicēs. Vigilate. Quia nescitis diez neq; horam. Mat-
xxv. et. xxvij. Et beatus seruus quem dominus vigilan-
tem inueniet. Luce xij. Vigilare est in timore dei vivere
quia timenti deum bene erit in extremis Ecclesiast. pri-
mo. Vigilare est a peccatis surgere ad Romano 3. vii.
Hora est iam nos de sompno surgere scilicet peccati. vi-
gilare est de hora mortis semper cogitare. Vigilar. quia.
nescitis qua hora re. Seneca epistola. viij. Quicquid
facis respice ad mortem Nam meditatio mortis multa
bona facit. primo vitam bene dirigit. Nam videmus.

et pisces et Aves regunt se a cauda sua: econtrosto nauis
regens nauem ponit se ad extremum sic homo omnem
diem debet habere extremum Secundo vicijs repugnat
quia sicut iumenta defendunt se cauda a mustis et alijs
vermibus Sic homo per memoriam mortis defendit se
a peccatis Ecclesiastici. vii. Memorare nouissima tua
et in eternum non peccabis Tercio presencia contemp-
nit. Unde Iheronimus ad Liprianum Qui cotidie re-
cordatur se moriturum presencia contempnit et ad fu-
tura festinat Quarto bona opera non negligit. Eccle-
siastici. viii. Ante obitum operare iusticiam quoniam
non est apud infernos inuenire cibum ymo nec opus.
nec ratio nec sciencia est apud infernos Ecclesiastes ir.
Quinto timorem mortis expellit quia Bre. iacula pre-
missa minus feriunt Seneca de naturalibus questioni-
bus mortis. mortem ne formides effice illam multa cogi-
tacione tibi familiarem. ut illi obuiam exire posses Idez
ad Lucillum epistola xxx. Nemo hilaris excipit mor-
tem nisi qui se ad illam diu composuerat Sexto multa
diligenter congregat quia solum hic est tempus meren-
di ut in futurz habeat ubi soluz habeti dabitur Mathei
xv. habenti scilicet merita dabitur merces eterna mortis
inevitabilitas. ab eo autem qui non habet auferretur z.

Hoc enim est mortis necessitas. Homo iam neces-
se habet mori qui ante peccatum habuit posse
mori. secundum sentenciarum distinctio. ix. Unde Apostolus
statutum est omnibus hominibus semel mori ad Hebreos.
nono. Istam necessitatem concludunt omnes physici.
esse naturalem. sicut in naturalibus generacionem na-
turaliter sequitur corruptio. Ita mors necessario sequi-
tur vitam. Unde Seneca epistola. tricesima ad Lucilium. Vita
cum exceptione mortis data est quam ideotimē dicitur ē Ideo d

Remedijs fortuitis. cum sibi diceretur morieris Respō-
dit hac cōdiciōe intrām ut exire. Itē morieris respōdit
peregrinacio est vita nostra cum multum ambulaueris
recedūndum est. Morieris respōdit . ego quod debco pa-
ratus sum soluere Morieris respondit stultum est time-
re. quod vitare non posset. Hec ille Macrobius primo li-
bro. de sompno stipioniis mortem prophetantibus esse ap-
petendā ipsamq; phiam esse meditationem moriendi
Arestotiles de pomo et morte. Sapiens non debet do-
lere de morte sua sed gaudere Socrates manisesta ē bo-
nitas mortis in ea enim fit transmutatio a mundo dede-
coris. ad mundum honoris. a mundo finibili. ad mun-
dum perpetuum. a mundo stulticie et vanitatis ad mun-
dum sapientie et veritatis. Hec ille Si igitur. socrates.
Plato. Arestotiles Diogi. Lulius. Valerius. Macro-
bius et ceteri gentiles. mortem non timebant qui futurā
vitam non noueunt. nec fidem habuerunt. quid nobis
in fide nutritis qui vitam credimus eternam Quid ri-
mendam facit mortem nisi mala vita nostra. Et si non
sufficiunt gentiles Audiamus euangelium et sanctos
doctores In euangelio dominus dicit Nolite timere eos
qui occidunt corpus vestrum Math. x. Luce. xij. p. Hoc
beatus Thomas probat timorem mortis esse peccatum
xij. q. cxv. Item dominus loquens de morte dicit
et vos estore parati. non dicit Estote timidi Audiamus
sanctum Eris. super Iohannem Omne lxxij. dicente
horrible mors et timore plena. sed nō apud eos. qui eaz
q; sursum est phiaz scūr Nā q; nihil d futuris edocutus est.
dissolucionē et finem vite hanc rem estimat. decenter ti-
met ut ad non esse incēden s Noz aut gracia dei imani-
festa et occulta sapientie eius dividim⁹ et pegrinaciōz rē
esse estimā⁹. et nō dēm⁹ tremiere. ss letari. et bonū aimā
habē q; corruptibile hāc vitā dīnittētes ad alia in⁹ ml-
to pociorē et clariorē. nō hāc finē S. lr ares. dicit oīm

senseris viciniora salutis d^r quoru^m numero est sciencia moriendi De qua ad presentis deo auxiliante parumper loqua intendo.

As arcium sciencia scienciaru^m est scire bene mori qd ad omnes mortales peranet Vnde p^{rh}us q^d rhetorice Turpe est ignorare quod omnibus scire conuenit Sed bene mori nemo scit nisi qui bene vivere didicit Hene autem vivere est iuste vivere quia iustus sperat in morte sua puer viij Et iterum iustus si morte preoccupatus fuerit in refrigerio erit Sⁱpi viij Male vivere et bene mori eciam peccatores desiderant in quor^m persona maleficas propheta I^{sa}lam numeri xiiij Sic dicit Moriatur anima mea morte iustoru^m et siant nouissima mea horum similia Ecce dicit Hern super Lanti Omelia xxi Mortem spiritualium optant sibi eciam carnales quorum tamen vitam abhorrent Sed non sicut ad astra quia scriptum est Mors peccatorum pessima psal xxxvij mala in mundi separacione et ammissione peyor in corporis et anime separacione Pessima in dei et omnium sanctorum sequestracione Vnde Augustinus Non est separanda mors bona quam precessit vita mala Nec timenda mala mors quam vita bona pcessit Disce ergo homo primo bene vivere Lu^{ke} xiiii ep^ala lxi ad lucil dicentem Ante senectutem curauit ut bene vivierem in senectute ut bene moriar Hec regula debet esse christi anorum quibus pro bona vita primitur regnum celorum Sⁱ prohdolor xpianis inter cetera est minima cura d^r bona vita Vn August in diuersis Sermonibus Homo qd fecit tibi vita tua quam inter cetera bō solā vis esse mala qd enim habes qd non vis esse bonū nō domū nō nūmū nō tunicā deniqz nō caligā obsecro te p^{ro}pone vitaz tuam calige tue et inter cetera bō vitaz tuā vellē esse bonā Ide de doctrina xpiana video te cū vicio qz plus amas tunicam tuam quia eam vis esse bonaz quid est quod habes

et non vis esse bonum. eciam bonam morteni vis habere.
Et dicas Auertat deus a me malas mortem. plus amas
mortem quia vitam. male mori times. time male vivere
et noli time male mori. quia non pot male mori qui bene
vixit. Hec augustinus Curam ergo habe de bona vita.
et non timebis de mala morte. bona vita plus quam lon
ga debet optari. Vnde Seneca epistola lxx. Licius uel tardius
mori ad rem non pertinet. bene uel male mori ad ita
pertinet. pensandum est. qualis est finis presentis vite.
tal is manebit status perpetuus. vnde ecclesi. xi. Si cecide
rit lignum ad austrum aut ad aquilonem in quoque lo
co ceciderit. ibi erit Propter lignum intelligitur homo iuxta
illud Job. viiiij. lignum habet spem. quod precium p mor
tem quoque ceciderit siue ad austrum id est in gratia. si
ue ad aquilonem. id est in frigore peccati. ibi erit irreuo
cabiliter. Non est ergo minima philosophia ars moriendi
quam si noscere velis. mundo et viciis oportet ut primo
moriaris. mundo. per contemptum. viciis per Hellum.
Nam mors non est aliud nisi separacio anime a corpore
qui ergo separat animam a voluptatibus corporis. et a
vanitatibus seculi ad quid facit. nisi ut bene mori asues
cat Propterea Amplioz tamen noticia illius quatuor sunt di
ligenter consideranda scilicet mundi malignitas. presens
tis vite calamitas. mortis corporalis inevitabilitas. et es
terne glorie felicitas. Hec est quadriga per quam per me
ditacionem cotidie ascendere debet qui bene mori desi
derat.

Rimunt est mundi malignitas. totus enim mun
dus. dicit Iohannes in maligno positus est infra
Iohannis v. et non est veritas. non est misericordia. non
est scientia dei in terra. sed maledictum et mendaciz et
furtum. homicidiz. et adulterium inundauerunt. Vnde
vixij Mundus est dominus vndeque ruinosa. qd vndeque audi

terribilium · terribilissimum mors ē. iij. ethicorū Hoc in-
tellige de hīs qui se ad mortem · nunquam preparant
qui ducunt in bonis dies suos · et in puncto ad infernū
descendūt Job. xxi. Sed forte dicis sicut quidam scūt
Hunquid christo fortior sum qui in morte sua turbatus
et tristis fuit · vt testantur omnes euangeliste Respondebat
Julianus in sua prenósticatione Insanissimus hoc di-
ct quid est. q̄ christus turbatus ē nisi quia infirmos in
suo corpore hoc est in sua ecclēsia sue infirmitatis volun-
tarīa similitudine consolatur · ut si qui suorū adhuc mor-
te innuente turbantur ipsum intueantur ne hoc ipso se
putantes reprobos priore desperacione morte absorbeantur.
Ecce propter nos tristiciam assumpsit Et subdit. nō
si nulla esset mortis uel parva molestia non esset tā mag-
na martirū gloria Hec ille Non est ergo timenda mors
corporis · que virani non potest · sed mors anime · que nō
si volentem occidit. Prima mors non est aliud · nisi se-
paracio anime a corpore Secunda est separacio anime
a deo per peccatum · quod est accio voluntaria et omnis
mortis causa · suge causam et non timebis mortem · quia
cessante causa · cesset et effectus Super hec omnia facit
caritas · mortem non timere apostolo dicente certus em̄
sum · quando neq; mors neq; vita neq; angeli neq; prin-
cipatus · neq; virtus · neq; etiam aliqua creatura po-
test nos separare a caritate dei ad Romanos viii. O san-
cta caritas que tam fortis es ut morrem vincis · quia
fortis ut mors dilectio Lanticorum viii. vbi nunc · es qui
enim diligit mundum & ea que sunt mundi non est in eo
caritas patris. i. Iohannis ii. Et anima que fm carne
viuit · viuēs mortua es · dicit Hern. super Lan. qm̄ er
go mudi amator dicis · qm̄ viuit et tamē mortuus es. A
poc. ii. Hern. in sermone de apostolis Nō viuit · qui su-
perbia inflatur · qui luxuria surdidatur · q̄ ceteris inficit
pestib⁹. nō ē hoc viuē. s̄ vitā cōfundere · et appropinquare

usq; ad portas morte Salomō ecclesi. vii. Vidi impios
sepultos cum adhuc viuerent. Hinc dñs in euangelio. ad
quēdā autem dimittit mortuos sepelire mortuos suos Ma.
viiij. luce ix. Tunc ergo mortes que non habet mortem
ut est mors in inferno. In inferno homines querent mortē
et non inuenient. de p̄derabunt mortem et fugiet ab eis.
Appōc. ix. O mors dicit iheronimus quaz dulcis es̄ses.
quibus amara fuisse te solum desiderant qui te sic abhor
reban. Hec est mors peccatorum pessima v. s̄ Mors au
tem iustorum est utilis et beata. quia per eam est transīt⁹
ad regnum beatitudinis Apoc. xiiij. beati mortui qui in
domino moriunt̄. Scđo est desiderabilis et preciosa quia
omnis miserie finis Unde angst. de visitacione infirmo
rum. O mors desiderabilis. O mors omnū p̄ncipū ma
lorū finis. O mors laborū clausula. quietis principiū quis
excogitare poterit tuarum beatitudinū vtilitates Nam
male mori xpianorū non est. bene autem mori cum r̄po
viuere est. et quis ipsius mortis beneficia sufficienter ex
ponat que hominem cum r̄po conglutinat Subdit. vale
mors nostra dilecta dulcissimam cōfiteor si possem libē
ter complecterer te. libenter gustarem te vltro subirez ne
intempestas veniat. Hec augustinus. Tercio est laudabi
lis et glorioſa. quia cum consensu voluntatis Unde se nō
epla lxxij. ad luciliū Mors non est glorioſa. sed fortiter
mori glorioſum est. Laudatur pauper voluntarius. nō
tamen paupertas. sed quē paupertas non submittit. nec
incurruat. Laudatur non exilium sed is qui fortiter tu
lit. Laudatur non dolor. sed ille quem nichil coegit
dolor. omnia hec per se non sunt glorioſa. sed quicquid
ex illis virtus adiit glorioſum facit. omnis res que non
habet decus virtute addita id summit. hec ille. Tu ergo
cum necessario. egrotare. cepriis. primi. cogita dei
voluntatem. Et adhibe tuam voluntatem. si uis de ne
cessitate facere virtutem et mortem tuam meritoram.

quia sicut nullū meritū sine accessu virtutis sic nulla
tus sine consensu voluntatis Hec berū Sup Lan. O.
melia rliq. Loacta enim seruicia non sunt deo accepta
sed hylare datorē diligit tens. q. ad chorin. ix. In pa-
ciencia licet honio possidet animā suam tamē sine hyla-
ritate nō meret graciā Apłus enim nō dicit pacienter. f.
libenter gloriabor in infirmitatibus meis q. ad chorin.
xii. Et cōfirmat Iulianus in suo prenósticacione li. i. p.
verba Lipriani dicentis. n̄ mēnissē debemus voluntatē
non nostram. sed dei facere debere. s̄m q̄ nos dominus
cottidie iussit orare. heu quam prepostorū quam q̄ per-
versum. ut cum dei voluntatem fieri postulamus quādo
euocat nos et accersit de hoc mundo deus non statim vo-
luntatis eius imperio paremus obnītimur et reluctamur
et pernicacium more seruorū ad conspectū dñe cū me ro-
re et tristitia perdūcimur. exentes istinc necessitatis vi-
culo non obsequio voluntatis. et quomō volumus ab eo
prenīs coronari et munerib⁹ celestib⁹ honorari ad quē
venimus iūiti. qđ ergo oramus et petimus ut adueniat
regnū celorum. si capiuitas terrena delectat. quid pre-
cibus frequenter iteratis rogamus et poscimus ut adue-
nit et accelereret. dies regni si maiora desideria et vota
pociora sunt seruire hic dyabulo quaz regnare cū christo
Subiugit exemplū dicens Quidaz de collēgiis et consa-
cerdotib⁹ nostris infirmitate defessus et appropinquā-
te morte sollicitus cōmeatū sibi p̄caretur astutus dep̄cānti
et iam pene morienti iūenit honore et maiestate venera-
bilis statura celsus et clarus aspectu et quē assistente vir
posset humanus aspectus oculis carnalibus intueri nisi
quez talem videre iaz poterat de seculo recessurus ad quē
ille nō sine quadaz animi et vocis in dignacione dixit pa-
uescitis et timetis. extire non vultis quid faciamt vobis q̄
tam iūiti de hoc mundo exitis. hec ille Secundo cogita
languoris dignitatem. quem digne meruisti nō semel sed
eencies et dic Justus es domine et rectum iudiciū tuum.

Hunc psalmā dicit iheronimus in eplā ad paulā. "Nemo
potest dicere nisi q̄ in vniuersis que patitur magnificat
dominū. et suo demerito imputans de eius in aduersis
clemencia glatur. Poscis quia veracio dat intellectum
ysaie. xxvij. Et infirmitas grauis sobriam facit animaz
Ecclesi. xxxi. Tercio cogita iheronime penalitatem. Vbi
minima pena fui augsti. excellit omnez penam huius
mundi. sicut plures expertos legimus in eplā Cirilli et
alijs locis. qui maluerunt quaslibet penas huius m̄di tol-
lerare ad multos annos. Quā vñū diē esse in pena pur-
gatoriū. quorū sufficit causa breuitatis. quod refert alber.
magnū ut habetur. in scđo libro d̄ naturis apū Erat vir
fidelis et bonus. qui post diuturnā penitenciā quā san⁹
fecerat incidit in languorez grauissimū. quo p̄ annū non
modice tribulat⁹ rogauit cū lacrimis dñm ut rāto dolori
finem imponeret. data morte. nec mora missus ad eum
angelus domini dixit. exaudiuit dñs precē tuā sed eligas
nūc discedis aut si ad huc p̄ annū ī languore manere vo-
lueris sine vlo purgatorio ad superos euolabis. Tūc ille
p̄ntem penam recolens. nec futuram aduertens respon-
sum dño placuerit in purgatorio tribulari. Siat inquit
angelus scđm verbū tuū. nec mora languens morte solu-
tus est. et eius anima in purgatoriū portata. vna ergo p̄
quebatur et dixit. quid nūc agis. O anima. que p̄ lang-
tineri. Lui anima. o seductor inquit non angele. qui me
in venis multis annorū circulis pro tribus dierū spacijs
fesellisti. et angelus. nō mora inquit. sed inestimabili tor-
torio eregisti. Si tamē adhuc retractare volueris. domi-
nus tuū nūseretur. ut qđ corpus tuū qđ non dū sepultuz

est reporteris et per annum vnum. languorez quem passa
es paciaris. cui anima annuo inquit ut non per annum sed
usq[ue] finem mundi. languore. ecia[rum] detinearis acriori. Hoc
dicto anima reportatur ad corpus et per annum in laguo
re detenta multos. quibus hec retulit ad penitentiam anima
uit. et post annum iterato defuncta. transit ad supernam.
Ecce si tanta est pena purgatoriij. quantam putas esse in
ferni ubi est penarum eternitas. demonum societas. et do
loris nimia acerbitas. Eternitas probatur in diversis
locis sacre scripture. vet. et no. testamenti. quas breuita
tis causa pertransito sufficit euangelium Mathei. xxv.
Vbi dicetur in iudicio dampnatis ite in ignem eternum.
Similiter athanasius in symbolo ait. et qui bona ege
runt ibunt in vitam eternam. qui vero mala in ignem eter
num. O quam pauci eternitatem ponderant. qui pro de
licijs aut diuicijs. aut alia re huius mundi eligunt eterna
subire tormenta qui amplectuntur momentaneum quod
hic delectat. et eternum quod ibi cruciat. Vnde Crisostomus
de reparacione lapsi. Dic mihi quanto tempora luxurie
que deliciarum spacia comparari vis penis semperternis. ce
tum si placet deliciis demus annos adde. et alias centus
adde et decies centum que erit ex his ad eternitez co
pensacio. Nonne omne tempus vite huius quo deliciis
frui videmur et indulgere libidini quasi noctis vnius
sompnii ad eternitatis comparacionez. Videtur. Eciam
si equale tempus et idem spacium deliciis esset posituz et
pene. quis tam stultus et demens ut eligerit pro uno die
deliciarum vnu diem subire penarum. Hec crisostomus
O eternum. interminabile. nunquam finem habiturum
corporis et anime grande supplicium. O mortis perpe
tue indicibile tormentum. quid de te referam nescio non possum
verbis exprimi. nec intellectu concipi aut corde compre
hendi. Posito q[uod] sit unus lapis de arena. coagulatus. et
compactus tam magnus. ut infra concavitatem octauie

spere posset contineri et q[uod] post millesies mille annos p[er] di-
uinā potētiā vna arenula a d[omi]no lapide tolleret. et deū
iter post mille annos vna. et sic cōsequēt[ur] donec totus la-
pis in nihil redigeret. Nunq[uo]d consūpto lapide. eter-
nitas p[ro]dicta erit reuoluta. sic q[uod] anime dāpnatoris a pe-
nis liberent[ur]. Dico q[uod] perpetuitas illa vix est inchoata. q[uod]
finiti et infiniti nulla est proporcio. viij. phisorū Si hoc
cognosceret dāpnati q[uod] dicto lapide consūpto a penis in-
fernī. deberet eripi multū de hac redempciois sperando
gauderet die. licet tardissime aduenturo Huiusmōi. con-
sideracō eternitatis pene infernalis conuertit marcilien-
sem qui cum esset excellens ioculator vanitatibus mūdi
deditus vna dierū cepit cogitare d[omi]nitate ie[n]nalis
pene et dixit in corde suo. si tibi proponeretur iacere in
lecto molli et bene strato. ita q[uod] nulla necessitate cogente
inde recederes. Hoc nō posses sustinē in eternū. iacere in
tli lecto delicato. quō ergo poteris sustinē sempiternā in-
fernali penaz. Si contingit te illaz in ppetuū fore pas-
surum. Hac vero consideracione perterritus. reliquit
omnia et factus est monachus post hoc episcopus thososa-
nus et vir eximie sanctitatis. Item consideracio ppetuis-
tatis vene infernalis retrahit et auellit a delectaciōibus
mōdi Legit inuitis patr[um] quendam senē dixisse. nutrix cu[m]
vult ablactare et a dulcedine auertere adi māmā ponit si
napū ul' aliud amarū q[uod] dū puer lactas gustat statim re-
trahit a dulcedine lacū. sic et tu adiūge amaritudiez ppe-
tuā inferni a delcationibus huius mōdi p[ro]cul dubio retrah-
eris. Item profugat accidiam ad faciendum bonum.
vel faciendum malum tediosum facit. Unde yside. in sy-
nodo Intende animo quoscunq[ue] dolores quascunq[ue] do-
loꝝ acerbitates cōpara hoc totū. Ieh̄ene et leue erit om̄e
q[uod] pateris. Item in quadam epistola dicit Hern. vigi-
lias times et ieiunia manuīq[ue] labores sed hec leuia sunt
flāmas ppetuas meditanti. Recordacio tenebrarū facit

nō horrere solitudinē Si futurā dū vbiſ ōciosis cogitā
diſſenſiōneſ non diſplicebit ſilenciuſ fletuſ ille et ſtridor
denciuſ pares tibi reddit culcuſa et mattā. H̄c I. B̄n
Auguſt. in ſermonē quodā · mēſ humana m̄di huius il
lecebris et concupiſcencij deuicta fugit laborē re. S; cū
ceperit cogitare futuri iudicij neceſſitateſ ac penaſ eter
naliū crudelitati voluntariū bellū inducit paſſionib⁹ me
ta ul ſpe pmi⁹ ul timore ſupplicij Vim facit puiſcim⁹ de
ſiderijs et. violēt ipſa ſeipſaſ. vinceſ cōtendit. hec ille Ec
ce quā valis eſt ihesuſennalis pene cōſideracio. Ideo pſ.
cōuertant peccatores in iñfernū viuētes p meditacioneſ
ne deſcendunt moriētes ad eternas cruciacōeſ. Vbi tanta
aſſliccio ut p dolore liuias ſuas dānatī māducat. Apoc.
xvi. Cōmederunt liuias ſuas p dolore et blaſphemauen
rūt deum celi pre doloribus. et vulneſribus ſuis Nec m̄
dicuſ torquer viſio demoni q̄ horribil et magis quā vñçp
pingi potest. Vnde legit qđ quidā religiosus de nocte cū
alii in dormitorio iacens cepit terribiliter clamare et cū
veniſſent ad eum fratres. Videbant eum fixis oculis ad
parietem imobiliter respicienſe. nec aliquid respondetē
ſed mirabili horrore concurſu. Mane aut̄ a priore inter
rogatus. quid de nocte habuifſet. Respondit ſe dyabolū
vidiſſe. Et requiſitus cuius eſſet forme R̄udit faciliter
nō poſſe deſcribere ſed hoc inquit dico ſi eſſet fornac ar
dens ex una parte. et figura illius ex altera parte ma
gis eligerem intrare fornacem. quam videre itam hor
ribilissimam demoniſ figuram. hec ille. M̄arto poſt pe
nitenciam et confeſſioneſ cogita dei miſericordiam. et
pietateſ. Qui dicit. nolo mortem peccatoris. ſed ut ma
gis cōuertatur et viuat Ezechielis. xvij. Et oīno noli de
ſprare. quantumq; magn⁹ p:ccator fuisti. q̄ maior
eſt dei benignitas qua tua in iqtas S; h̄uilia te et dic do
mine iſu ch̄rife pauca uel nulla ſunt merita mea et tue
paſſionis merita ſunt inſinuata fac me particpiem

propter nomē tuū et miserere mei. si magnā miserecor
dīa tua r̄c. Quinto cogita de fzm pro te orancū assidui
tate ut suis orōnibus mument et protegāt te a demonis
temptaciōibus hoc idē roga angelū tuū r̄c. Vnd. Tuba
n⁹. vbi s̄ Lū extrema dies debiti iminet orō cōtinua nos
adiuuare d̄z. si enī cū ad ignota ul̄ lōge posita in hoc mū
do loca. transire disponim⁹. modo nos fratz orōnibus
cōmendam⁹ modo nos in ipso p̄feciōis articlo cōtinua
lacrimez ex vndacōe p̄fundim⁹. p̄cantes a dño. ut pla
cidis itineris cōgressibus pperemus ad finē intētum et
si hoc iā studiose manēt adhuc cōplexu corporis et anime
inter cogitata loca seculi agimus. quāto studiosius talia
in fine nrō agere debēmus. cū ad illā regionē transitū fa
ciamus vbi pacta corporis sepacōn ab aici. ad taz incog
nita puenimus ut nulla nob̄ hic dū viuum⁹. cognicō ma
neat. Vtz nos post mortem vrā yra recipiat an raptor
vite nrē suos laqueos inicere nūt̄. si in ipso exitu. p̄s
fratrū ūcibus et sedulis psalmodie officijs muniamur lō
ge ille. sem̄ repellit. nec audz se nociturnū diuinis castris
ingerere Quosdaz enī legimus in hora transitus ab as
sistente et iisidiante diabolo fraternis ūcibus et psalmo
die frequencia liberatos. Vnd nō est dubiū qz cum vñ si
deles et verissimi ūciani et hoc seculo transeunt. si sedu
la et frequēs fratrū oracio adiuverit nō eos audeat con
tingere cruenta spirituū incursio malignoz. Hec ille. hu
ius exemplū pōit Grego. in omelia. xix. et xxvij. d quo
dam fratre in extremis laborante. q̄ alys fratribus oran
tibus dicit. recedite. recedite. ecce draconi ad deuorandū
datus sū. q̄ propter p̄nciam vrām me deuorare nō potest
caput meū in suo ore. iam obsorbuit date ei locuz ut non
me amplius crucier. Illis aut̄ nō cessantibus Ecce subito
melioratus eger cepit. qbus vocibus Valebat erultare di
cens grās ago deo Ecce draco. q̄ me ad dei orandū a cce
perat fugit. oracionibus yris expulſ⁹ est. stare nō potuit.

Vltimo cogita et dispone elemosinariū largitatem & sicut
scriptū ē. peccata tua elemosinis redime et iniq̄tas misere-
ricordijs pauperē Dāni. iij. Quia sic ignē ardēte extin-
guit aq̄ sic elemosina resistit peccatis Ecclesiastici iij. Et
si nō adest facultas assit bona voluntas que nūqm̄ care-
bit mercede sua quia s̄m Bre Regnum celorum tm̄ valet
qntū habes Et hec oīa fiant in p̄nī vita Qbi est tpus & lo-
cus meridi et abundancia grē dei Nec multū cōfidas de
magno testamēto post mortē quia melior est vñus. d. aut
vnū op̄9 bonū hic in charitate factū qm̄ miltus nel mag-
nus thesaurus post mortē Qbi nō est tpus nec locus me-
redi. nec racō. nec op̄9. nec. sapiencia. Ecclesiastici ix. q
hoc nō dīrabo suffragia animaq̄ ut ex libris machabeor̄
intelligimus r̄c.

Vartum principale in hac arte iugiter meditādū
est eterne vite felicitas Ut si quez nō abducunt an-
tēdicta saltem alliciat eterna beatitudo. Quia fm Hes-
necā gnōsus est animo hoīs q̄ interdū facilius trahit le-
vibus et blandis. qm̄ asperis. plus allicit pmissis et cōso-
latorijs qm̄ minis et terrorib⁹ exemplū in oue. ul agno
quē viridi ramusculo ducis q̄ volueris. vbi azinū ducis
plagis vir tre cōpellis Ad huiusmōi gnōsu animū loqui
tur Grego. in omelia. vij. dicēs Si consideramus frēs
que et quāta sūt que nobis pmitunt in celis. vilescant
animo omnia que habent in terris. terrena. nāqz s̄stan-
cia superne felicitati cōparata pondus est nō subsidium
tempalis vita eterne vite cōparata. mors est pocius dicē
da qm̄ vita r̄c. Similiter Hern. in sermōe de sancto
Clemēte Omnis delectatio huius indi vniuersa ei⁹ gra-
cia. et quicquid in eo concupiscitur preciosum modicū est
in cōparacione illius felicitatis et glorie. si tamen modi-
cū dici d̄z & nō pocius nihilū Ecce tota pōpa seculi in cō-
paracione illius felicitatis non est modica gutta. Unde.

Augustinus li. iij. d li. ar. tanta est iocunditas lucis eterne ut si nō liceret ibi manere plusqñ vnius diei mora ppter hoc solū innumerabiles dies pleni delicijs et circufluencia bonorum temporalium merito contempnerent non enī falso aut paruo affectu dictum est. melior est dies vna in atrijs tuis super milia. Hec Augustinus et plures alij. qui sunt de numero illorū qui dicunt In odore vngentorū tuorū cucurrimus Lanticorū. v. Quis enī sentit odorem boni cibī. et nō cupit gustare nisi infirmus aut saturatus. odor bonus est fama celestis gaudii q̄ talez nō sentit aut infirmus aut mortuus est. Und Hern. super Lan. Omelia. xxi. Quam excusacionem habet qui in odore horum vngentorū nō currit nisi ad quez forte minime odor peruenit Sz vtiqz in om̄e terraz exiuit Subdit ergo qui hanc flagranciā nō sentit aut mortuus. aut putridus est Hec ille Lurramus ergo in odore donec ad gustum paeniamus. nostrū aut currere est per bona opera ad dei remuneracionez incessanter festinare. vt dicit glosa. i. ad Chorin. ix. Que aut et quāta gaudia in eterna beatitudine habent ego pusillus ingenio minus enarrare sufficio qz fm. Cesariū facilius est illam beatā vitam consequi. quaz. enarrare et aplus in celū raptus dicit se audisse q̄ nō licet homī loq̄ i. Chorin. xii. Sed ait nec oculus vidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis ascendit que pparauit deus h̄is qui diligunt illum. i. Ad Chorin. ij. tamen fm similitudinez nostre condicionis sub quadam metaphorā ppono. quiqz que habet et habebunt Heati in regno dei scilicet locuz speciosum. vicuum delicosū. amictū curiosum. iherazū v̄ciosum et collegium famosū Primo h̄nt locum speciosum. celeste videlicet ciuitatem iherusalem d̄ qua Iohannis. Apoc. xxi dicit Q̄ ciuitas illa nō eget sole neqz luna ut luceant in ea Nam claritas dei illuminat eam ibi Justi fulgebunt sicut sol in regno patris eorū Mathei. xiiij. et docti ful-

gebunt tanquam splendor firmamenti Daniel. xij. Et
quia dulce et delectabile est oculis videre solem Ecclesi-
astes. xi. Si delectabile est videre lumen solis corpora-
lis. qd nobis cōmūe est cū bestijs. Quātū putas dlectabi-
le est videre lumen eternum qd nobis cōmūne erit cū an-
gelis De pulchritudine eciam illius ciuitatis dicit Pro-
sper de vita contemplativa in fine ultimi li. Quaz pul-
chra sit quam ornata ipsi soli cognitum est. qui eam ppa-
rauit diligentibus se. tamen ut ad eius desiderium rape-
remur. vt ad illius preclare mansionis pulchritudinem
scienter curremus. quedā p sanctoꝝ pp̄hetarū ora reue-
lare dignatus est Vnd dauid dñe dilexi decorez domus
tue. r̄ locū habitacōis gle tue. et nūquid. ita diligeret. ni
si prius spiritus sancto uiuant cognouisset Iterū gloria
dicta sūt de te ciuitas dei. Et iterū beati. qui habitant in
domo tua dñe r̄. Ite Hern. in sermōe d̄ Septuage-
sia Irlm ciuitas regis magni. q ex adipe frumenti faciat te
Et quā flūis impetus letificat nec pondus nec mensura
sed saceras est apud te. et affluencia summa. mira serenitas
eterna securitas. iam nō est timor in finibus tuis. q
posuit dñs fines tuos pacem. nullus inimicus intrat. nul-
lus amicus erit. nulle ibi tempracōes. nulla ibi sese cogi-
tacionū turba cōfundit. q ille qui idē est. omnia in ydem
pritate cōsolidat. et coniūgit Hec ille O dilecta Liuitas
r̄. Secūdo habent victū deliciosū. sicut in euangelio p
misū dicens ego dispono vobis sicut dispositus misi pat
vt edatis r̄ bibatis super mensā meā in regno meo Luce
xiiij. glo. Hoc nō dicit de escis corporabilibus q̄ aggrauat
et fastidiunt. nec tales cibum esurient. nec sicut. Ap-
poc. xxi. sed erunt homines sicut angeli dei qui non veni-
t cibo corporis. Thob. xii. Ide ibi est cib⁹ et cibator idem
dñs et mistrator. q de se ait Amē dico vob̄ p̄cīng; se et
faciet illos discubere r̄ trāsiēs mistrabat illis Luce. xij

Ecce quis potest excogitare quantū gaudiuū erit de tā stu-
penda dignitate ministrans cum iste pincerna deliciis
sumi regis filius. splendor paterne gle. candor lucis eter-
ne dicet coniuictib⁹ comedite amici mei. et iebriamini ca-
rissimi Lan. v. Inebriamini non vino. ysaie. v. sed ce-
lesti gaudio. de hoc conuiuio Dauid longe prophetauit di-
ces Inebriabit ab yberrate domus tue. et torrete volup-
tatis tue potabis eos. ps. xxxv. O beatus homo qui ma-
ducat panez in regno dei Luce. xiiij. Et quis hic panis
nisi qui dicit ego su⁹ panis viuus qui de celo descendi Jo-
hannis. vi. Ecce cibus angelorum verbū dei caro factū Jo-
hannis. i. Modus manducat homo cū angelis in pñti ecclēsia
sed sub mltā drā Vnde Hern. sup Lan. fmone xxxij
habeo et ego verbū. sed in carne et misi apponit veritas
sed in sacramento Angelus ex adipe frumenti saginat et
nudo saturat grano me oport; interim quodā sacramen-
ti cortice esse cotentū. carnis surture. littere palea et fidei
velamie et hec tlia sūt que gustata offerunt morte nō pari-
ocūditare sumit cortex sacramenti et adeps frumenti. et
multum distant. fides. et spes. memoria. et pñcia. eterni
ras et tempus vultus et speculū ymago dei. et forma ser-
ui. nēpe in hijs omib⁹ fides locuples mihi. intellectus
pauper. vt des ergo distare inter papula. quantum inter
loca Et sicut exaltantur celi a terra ita habitantes in
eis bonis pocioribus abundare festinemus ibi ut habite-
mus sine metu et habundemus sine defectu epulemur.
sine fastidio. Hec Hernhardus. Modus manducan-
di satis clare exprimitur. Johannis. vi. vbi ait Qui ma-
ducat meam carnem. et bibit meum sanguinem in me
manet et ego in eo. Dicit Augustinus Hoc est escam il-
lam manducare et bibere in christo manere et christum
in se habere quod perfecto implet⁹ in patria Tercio ha-
bent amictum curiosum quo vesciemur post futurā re-
surrectionem ut est corpus glorificatum quatuor dotib⁹

ornatum Prima dos est claritas transparens et lucens
Transparens quia sicut vitrum. corpus perspicuum erit
ut non solum anima in corpore. sed mens in anima con-
spicitur. quia fm Gregorii in celesti patria vniuersi-
qz mentem Ab alterius membrorum corpulencia nō ab-
scondet. erit etiam lucidum. quia iusti fulgebunt sicut
sol Mathei xij. Et potest corpus glorificatum videri ab
oculo non glorificato quando anima vult et sub qua for-
ma vult ut patet qui post resurrectionem in corpore glo-
rificato ostendit se visibilem et palpabilem Luce ultimo
Secunda dos est in passibilitas ut corpus nō potest sus-
cipere passiones corruptiuas. nec ab igne. nec a ferro.
aut alio offendiclo ledi ymo si in inferno poneretur nul-
lam lesionem sentiret quod longe erit a dampnatis ut
patet iij. sentenciarum di. xlvi. ut corpus non tardum
mobile erit sicut nunc est. sed in momento oculi ubicum
qz anima voluerit ibi protinus et corpus erit Dicit Au-
gustinus sine omni fatigacione. et si non instanti tamen
tempore imperceptibili. vt beatus Thomas ponit super
quartū dis. xliij. Quarta dos est subtilitas ut corp⁹ nō
habeat resistenciam in intrando uel penetrando. quia
christus clausis ianuis intrauit ut patet Johannis. xx.
Ecce quam glorioſus yestitus in corpore glorificato. in q̄
tot fulgebit gēme preçiose quo modō sūt virtutes in me
te Adhuc restat ali⁹ ornar⁹. q̄ dī aureola diminuti uū
ab aurea corona Corona enī dat in pmiū victorie gnalis
nā vita hōis ē gnalis milicia sup terrā Job. viij. Et néo
coronabit nisi q̄ legitie certauerit q̄. ad Thimo. ij. talis
corona ē ipa bracitudo q̄ omnibus elect⁹ dat in pmiū essen-
tiale gnale Et dī metaphorice corona i signū regie dig-
nitatis O quā satius q̄ p delicijs huius mōi velit tāta;
dignitatez perdere eternaliter et est alia pugna specialis
magis er cōſilio quaz pcepto q̄ cōſistit in operibus pſecci
quis huic dat spēale pmiū sc̄ aureola q̄ est premiū acci-

dentale beatitudini superadditū Hec pugna fit cōtra mī
dū·carnē et dyabolū·carnē ut patz·qui ob·inet victoriā
meret trīplices aureolam Nī qui pugnat cōn mundū p
xpo p:o veritate iusticia pro fide· et p h̄is que p̄tinēt ad
deū meret aureolam maria Martir est qui pro deo sus
tiner penas usq; ad mortes De hoc Thōmas scđa ij· q.
cxiiij. Qui pugnat cōn carnē delectacōibus veneris re
sistando meretur aureolam virginū Virgo est que habet
ppositū seruandi castitatez mens et corporis ppetuā de
hoc Thō. ij. ij. q. clij. Qui vero pugnat cōtra dyaboluz
non solū a se· sed eciaz a cordibus aliorū expellendo per
doctrinā verbi dei eciaz si nullū homine cōuertit adhuc
meretur aureolam doctor Doctor est qui actu docet ea
que p̄tinent ad salutem eciam si simplex fuerit. de hoc et
alijs aureolis Thō. sup quartū dis. xluij. Quarto h̄t
thēzauz p̄ciosū videlicet sapiencie et sciēcie Nī si diuī
cie appetant̄ quid sapiēcia locupletiū. Sapiencie viij.
meliores enī sapiēcia cūctis operibus p̄cōsis. p̄v. viij.
Qm̄ omne aurū in cōparacione illius est arena et igna
et tāquam lutum existimabitur Sip̄i. viij. Quid igitur
p̄dest stulto habere diuicias dicit Solomon cū sapienci
am emere non potest pver. xvij. Quā aplus admirās
dicit. O altitudo diuicias sapie & sciēcie dei ad Ro. xi.
In celesti patria sancti nullius rei habet ignoranciam·
sed oīm plenaz sciēciā· quia non docebit vltra vir pror
imū suū et vir fratrez suū dicens cognosce dominū. He
remie xxi. Sed deū semel vidiſſe est totū didicisse Und
Bre. iij. li. dyalogoz quid non vident· qui videntē oī
nia vident Et quid est qd nesciūt· qui scientē omnia sci
unt Ibi in deo vident absencea tanqm̄ p̄ficiā. iurta vni
uscūusq; merita d̄ hoc Thō. parte. i. q. xij. Ibi videbi
tur deus deoz in syon co gnoscet̄ deus Jacob. deus pa
ter. deus filius. deus spūs. vna essēcia. tres persone in
suis pprietatib⁹ realit̄ distinc⁹. Hec est v̄a beatitudo. qz
omis desiderij et gaudij summa plenitudo ibi est beatoru

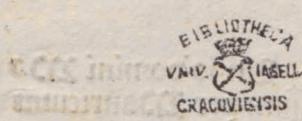
mutua et pfecta noticia. et nemo dubitat. quis abraham
inter patriarchas. quis helijas. aut iheremias inter pro-
phetas. q̄s petrus apostolorū princeps. q̄s laurecius aut
vincēcius inter martyres. q̄s Martin⁹ Nicolaus. int̄
cōfessores q̄ mater dei inter vigines rē. Nā si dānati ha-
bet noticiā bōrū quos nūqm̄ viderūt ut pat̄ de diuite se
pulto in inferno Luce. xvi. Qui abrahā nouit qd mirū
si anime bōrū se cognoscit ⁊ eos q̄s nūqm̄ viderūt. Hec
d̄ thezauro. aie Quid de thezauro corporis reserā Nāqz
scriptū ē cens⁹ sup censū sanitas corporis eccl. ij. nec om̄
no felix est q̄ spē turpissim⁹ est i. ethicorū Similiter p̄cio-
sissimū dūnciarū genus ē habē amicos Ihoecius q. d̄ cō-
solacōe phie ⁊ ceteri plures thezaurū corporis habent. quos
Augus. li. d̄ symbolo emērat dices ibi est vita sine mor-
te. dies sine nocte. Iuuēt⁹ sine senectute. sanitas sine in-
firmitate. pulchritudo sine difformitate. iocunditas sine
dolore. tranquilitas sine labore. securitas sine timore. ami-
cacia sine fallacia. felicitas sine miseria. Laritas sine in-
vidia cici⁹ est diē claudē. quā illa oia enumerare. Quīto
h̄nt collegiū famosū ītest celestis exercitus iocūda societa-
tē eo q̄ nullius boni sine socio iocūda est possessio. Sene-
ca ep̄la vi. Et amicorū om̄ia sūt cōmūnia. Ethicorū viii.
H̄z ibi v̄a ē amicacia. ibi nihil possidet singularit̄. F̄ om̄ib⁹
omnia sūt cōmūnia. ppter eū q̄ in omnibus erit
omnia. Ibi virgo gaudet. de sancte viduitat̄ merito si-
cut de proprio. Ibi vidua erultat de caste virginitat̄ pri-
uilegio. ibi cōfessor de martirū iocūdaſ triūpho. ibi mar-
tir triūphat d̄ confessoris brauio ibi p̄pheta d̄ aploz vi-
ctoria ibi vniquisqz gaudet d̄ merito alteri⁹ sicut d̄ suo
qr vniusqz diliḡt premū suū sic seipm̄. Et ideo h̄nt gau-
diū plenū de q̄ dñs in euangelio ait. petite ⁊ accipietis ut
gaudiū vrm̄ plenū sit. Johis xvi. plenū ⁊ plusq̄ plenū
dicit An̄thel. in suo prosologo pleno cor de plena aia ple-
na mente pleno toto hominie. et adhuc superit gaudiū

et istud gaudiū non intrabit gaudentes sed toti gaudētes
intrabunt in gaudium sū illud Mathei. xxv. intra in
gaudium dominī tui. et tantum gaudēbit. quantū ama
būt et tantū amabūt. quantū cognoscēt. quantū autem
cognoscēt. et quantū amabūt. nec oculus vidit nec au
ris audivit. nec in cor hominis ascendit in hac vita. Hec
Anshelmus Studeamus ergo hic deus cognoscere et ex
toto corde amare. ut ibi mereamur plenum gaudium et
nāliter possidere ad quod nos pōducat iesus ch̄ristus nos
tra salus in seculorum benedictus Amen.

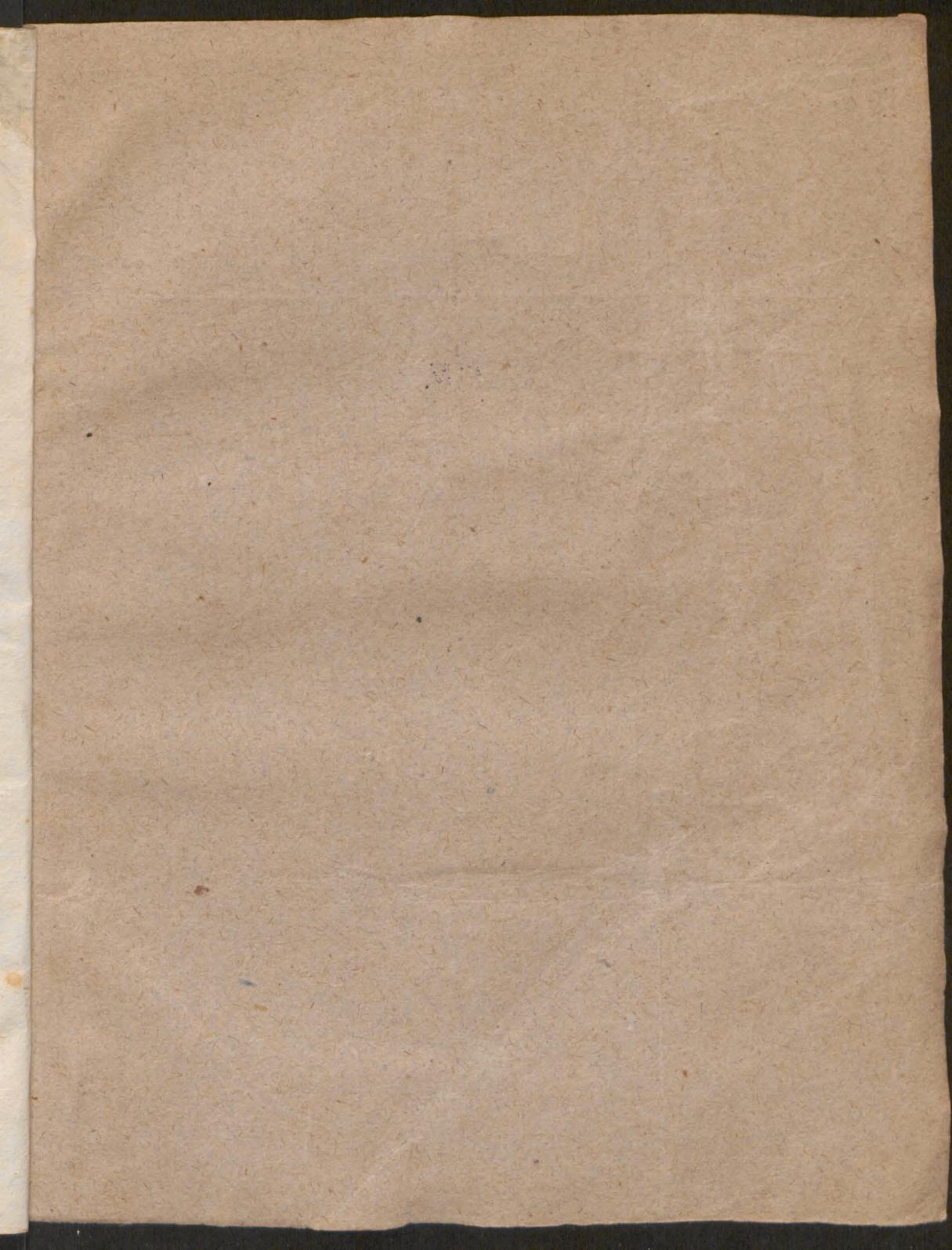
Vana autem vanitas sit vita hominis habetur
in questionibus Adriani q̄ cui dā phō proposuit
quiq; questioṇes Prima quid est homo Respondeit phūs
Homo est mancipiū mortis. hospes loci viator transi
ens expōit sic mancipiū mortis. quia manū mortis euadere
non potest. mors enī om̄ies dies et labores ei⁹ capit. Hos
pes loci. qz cito obliuioni dat licet. cū gaudio recipiatur.
et multa bona ei pmittant in ingressu hospicij que non
soluunt Viator transiens quia nec ad momentum siue
dormiendo siue cōmedendo a cursu ad mortem quiescit
Secunda questio cui homo similis. respondit aceruo ni
uis rose mature Homo nouo aceruo niuis qui modico
calore in aquam resolutur. sic homo infirmitate modi
ca in terram redigitur Rose mature quia rubet et ver
nat et subito pallescit et marcessit Sic homo in iuuentu
et habet calorem viuidum In vespere senectutis mar
cessit Homo nouo quod dum in arbore pendens ad de
bitum incrementum peruenire creditur modico verme
corroditur Ita homo iuueis elegans quandoq; non di
midiat dies suos Tercia questio quomodo habz se ho
mo Respondit velud lucerna in vento. que cito extinguitur
sicut scintilla in mari que cito abditur et annichilatur
Quaria q̄stio ubi ē homo Respondeit in bello multiplici

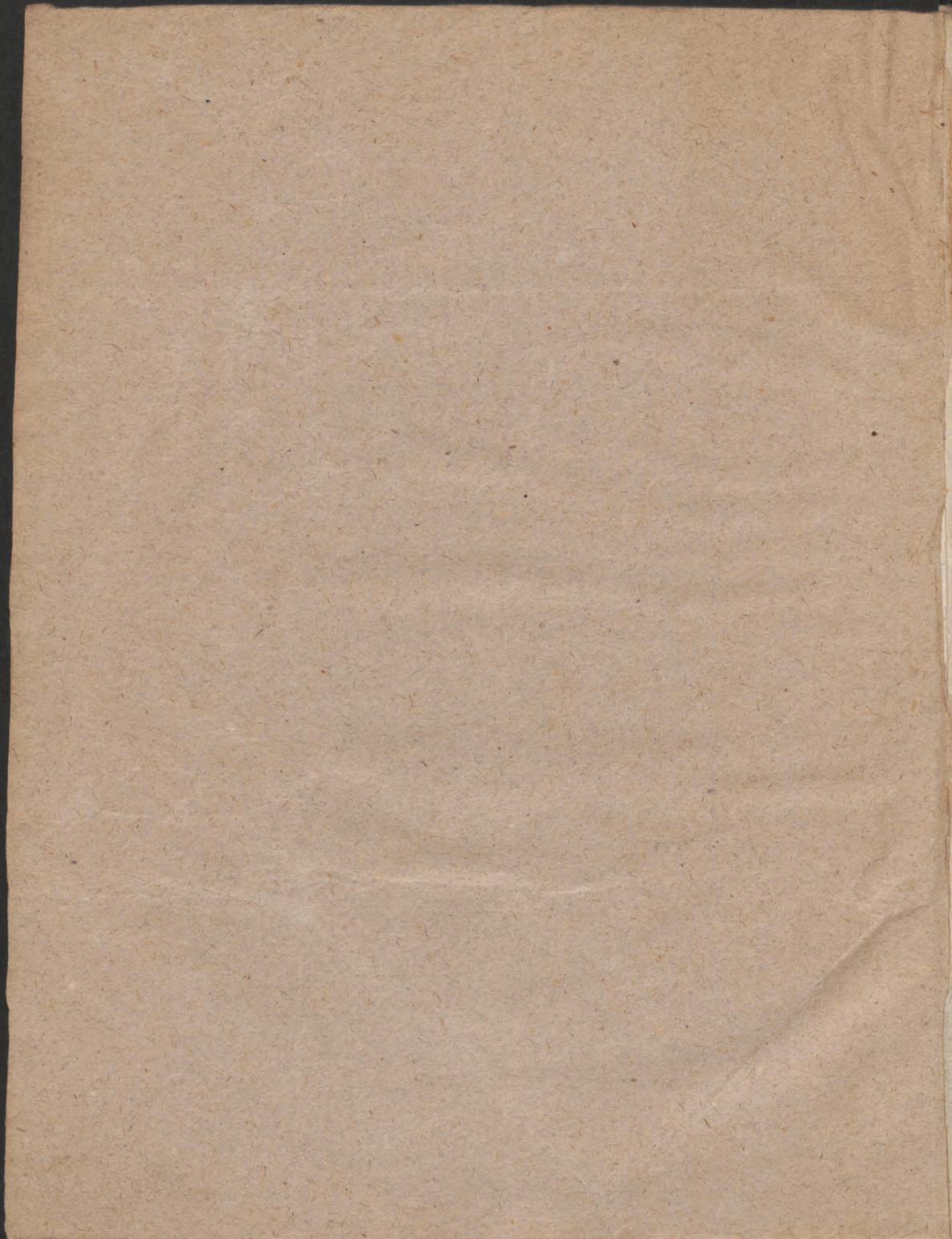
Quia intra se bellum conscientie. foris in corpore bellum
civile. vicium quatuor elementorum. que pugnat cotidie
per contrarias qualitates. extra bellum. rerum concus-
piscibilium. que pugnant Ut cor ad se trahant et a deo
auertant Quinta questio cum quibus est homo. Res-
pondit. cu septe sociis. qui eum cotidie molestant. scilicet sa-
mes. sitis. frigus. estus. lassitudo. infirmitas. mors Hec
ille Ecce quam vana vita hominis et.

Finis huius opusculi. Anno domini M^o I
cccc^o lxxiv. Impressum per Mauricum
Brandif lypse.

Bibl. Jag.

(Wist. 532) Inc. 114

H. 15765, Günther 1222

